„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nro. 89. **Sroda 20. Kwietnia 1870.** **Rok wydania 60.**

Część urzędowa.

Ustawa z d. 9. kwietnia 1870,

dotycząca pensyi profesorów szkół średnich przez państwo utrzymywanych.

Za zezwoleniem obu Izb Rady państwa rozporządzam co następuje:

§. 1. Pensya stała profesorów rzeczywistych w szkołach średnich przez państwo (względnie z funduszu naukowego) utrzymywanych (jakoto gymnazyach i szkołach realnych) postanawia się dla Wiednia w kwocie 1000 złr. dla innych szkół średnich w kwocie 800 złr.

Prócz tego otrzymają profesorowie szkół średnich pierwszej klasy po za Wiedniem dodatek miejscowy w kwocie 150 złr., który wliczonym będzie do emerytury.

§. 2. Istniejące w tem samem miejscu szkoły średnie państwowe, uważane będą jako stojące na równi pod względem stałych pensyi profesorów.

§. 3. Pensya profesora podwyższa się co pięć lat, które tenże czy to przed czy po wydaniu niniejszej ustawy, jako profesor szkoły średniej państwowej z zadowoleniem przebył, — aż włącznie do 25 lat tejże służby o 200 złr.

§. 4. Za zastępstwo opróżnionych posad nauczycielskich lub za pomoc odpowiednią obowiązkom nauczyciela, postanawia się w wypadku jeźli suplent zdolnym jest zająć posadę nauczyciela rzeczywistego, jako pensya za zastępstwo kwota 600 złr.

Zresztą pozostają przepisy co do zastępstwa jak dawniej.

§. 5. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie mogą być lata służby przepędzone w charakterze suplenta wliczonemi przy wymiarze emerytury.

§. 6. Pensya dyrektora składa się z stałej pensyi profesorów odnośnej szkoły średniej z prawem do pięcioletnich dodatków, oraz z dodatku w razie pensyonowania obliczyć się mającego, który dla szkół średnich w Wiedniu postanawia się w kwocie 400 złr., dla wszystkich innych gymnazyi zupełnych i szkół realnych w kwocie 300 złr., dla szkył średnich czteroklasowych w kwowie 200 złr.

Profesorowie, którym poruczono kierownictwo gymnazyum lub szkoły realnej prowizorycznie, pobierać będą remuneracyę w kwocie powyższego dodatku.

§. 7. Dyrektorowie szkół średnich mają prawo do mieszkania w gmachu szkolnym lub też do pensyi na mieszkanie wymierzonej według stosunków miejscowych.

Profesorowie szkół średnich w Wiedniu i Tryeście pobierać będą na mieszkanie 300 złr.

§. 8. Upoważnia się ministra wyznań i oświecenia tym dyrektorom i nauczycielom szkół średnich, którzy się odznaczyli szczególniejszemi zasługami na polu umiejętności lub na polu dydaktyczno-pedagogicznem, udzielać dodatki za zasługę w kwocie 500 złr. rocznie przez czas służby czynnej, w którym to celu wyznaczoną mu będzie w każdorocznym preliminarzu odpowiednia kwota.

§. 9. Opłata szkolna pobierać się mająca w szkołach średnich w §. 1. wspomnianych, której wymierzenie pozostawia się ministrowi wyznań i oświecenia, składaną być winna, bez naruszenia prawa, jakieby korporacye lub inne osoby rościć sobie do niej mogły, w całości do skarbu państwa lub względnie do funduszu naukowego.

§. 10. Jeżeliby przy przeprowadzeniu niniejszych przepisów wykazał się dla profesorów pojedynczych mniejszy dochód od tego, jaki w upłynionym pobierali roku, natenczas uzupełni im się ten brak przez dodatki osobiste, które znowu pobierać będą w stosunku awansu na wyższą pensyę.

§. 11. Dyrektorowie i profesorowie publicznych szkół średnich gminnych i krajowych przechodząc do szkoły średniej państwowej uważani będą, jakby ciągle w niej służący, jeżeli w tymże zakładzie zachowaną jest wzajemność i jeżeli utrzymujący ten zakład już pierwej to wyraźnie oświadczyli.

§. 12. Ustawa niniejsza nie stosuje się do nauczycieli, którzy udzielają nauki religii we wszystkich klasach zupełnej szkoły średniej państwowej, i którzy nie zyskali zarazem prawnego uzdolnienia na nauczyciela w innych (świeckich) przedmiotach naukowych odnośnych szkół średnich, oraz do nauczycieli przedmiotów nieobowiązkowych. (Nebenlehrer.)

§. 13. Dyrektorowie szkół średnich należą do ósmej, profesorowie do dziewiątej klasy dyet.

§. 14. Przepisy zawarte w niniejszej ustawie obowiązują także co do nauczycieli szkół średnich podczas trzechlecia służących.

§. 15. Ustawa niniejsza co do kwot na mieszkanie wspomnionych w §. 7. wchodzi w życie z d. 1. kwietnia 1870, co do innych przepisów z d. 1. maja 1870. Przepis §. 9. obowiązuje już w półroczu letniem 1870 r.

§. 16. Przeprowadzenie niniejszej ustawy poleca się ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, 9. kwietnia 1870.

Franciszek Józef w. r.

Hasner w. r. Stremayr w. r.

Rozporządzenie ministra oświaty z dnia 6. kwietnia 1870,

względem kursów dalszego kształcenia nauczycieli szkół ludowych.

Dla przeprowadzenia §. 47. ustawy z dnia 14. maja 1869 r. (Dz. p. p. Nr. 62) rozporządzam, co następuje:

§. 1. Kursa dalszego kształcenia odbywają się corocznie w tych miesiącach, w których przypadają ferye i trwają 4—8 tygodni.

§. 2. Nauka odbywa się we wszystkich tych przedmiotach naukowych, które wykładane bywają w zakładach naukowych dla kształcenia nauczycieli; w pierwszych latach jednakże należy przedewszystkiem uwzględnić realistyczne gałęzie nauk wykładanych w szkole ludowej.

§. 3. Powiatowi inspektorowie szkolni mają corocznie przy końcu pierwszego półrocza przedłożyć krajowej władzy szkolnej spis tych nauczycieli szkó

Część historyczno-statystyczna.

Galicyjski akcyjny bank hipoteczny.

(Dokończenie. Ob nr. 84.)

Wykazawszy poprzednio rozwijający się coraz pomyślniej stan galicyjskiego banku hipotecznego, którego kapitał w roku upłynionym przy umiejętnym i oględnym zarządzie przyniósł 15%, pozostaje nam jeszcze omówić w krótkości uchwały ostatniego ogólnego zgromadzenia akcyonaryuszów. Na wniosek rady nadzorczej uchwaliło Zgromadzenie przedewszystkiem: 1) przyjąć do wiadomości sprawozdanie z czynności i o stanie banku, zatwierdzić przedłożone zamknięcie rachunków i bilans z ubiegłego roku od 1. stycznia do końca grudnia 1869 — a skutkiem tego udzielić zarządowi banku absolutoryum za r. 1869; 2) z czystego zysku w r. 1869 przeznaczyć 5% czyli 8718 złr. 80 c. dla funduszu zapasowego; 3) wypłaconą na podstawie §. 77 statutów po zamknięciu roku 1869 zaliczkę na dywidendę w kwocie 4 złr. od akcyi zatwierdzić, oraz z wyprowadzonego po koniec grudnia 1869 zysku ustanowić superdywidendę w kwocie 8 złr. w. a. od akcyi płatną d. 1. lipca 1870.

Przedłożony ogólnemu zgromadzeniu bilans wykazuje, iż kapitał akcyjny Towarzystwa wynosi w ogóle 1,200.000 złr. Jestto obecnie cały fundusz Towarzystwa, tak dla zakładu centralnego we Lwowie jak dla pięciu jego filii. Sprawozdanie z obrotów ubiegłego roku świadczy, jak szerokie rozmiary przybierają czynności banku we wszystkich gałęziach jego działalności. Okazuje się przeto konieczna potrzeba pomnożenia kapitału zakładowego, w skutek czego ogólne Zgromadzenie na wniosek rady nadzorczej powzięło jednomyślnie dalszą uchwałę, mocą której rada nadzorcza upoważniona jest aż do następnego zwyczajnego walnego Zgromadzenia pomnożyć kapitał akcyjny przez żądanie wypłaty na akcye najwiecej 20% wynoszącej. Wypłata ta żądaną być może w dwóch ratach po 10% czyli po 20 złr. od akcyi w terminie, jaki rada nadzorcza uzna za stosowny.

Dalsze uchwały ogólnego Zgromadzenia tyczyły się zmian statutu Towarzystwa, w celu rozszerzenia zakresu działania banku. Rozszerzenie to w dwoistym idzie kierunku: raz pod względem terytoryalnym, a powtóre pod względem hipotecznym.

Co do terytoryalnego zakresu czynności Banku hipotecznego rozciąga się on według §. 3 statutu na obszar królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, tudzież na księstwo Bukowińskie. Pożądanem byłoby rozpostrzenienie pola do czynności Banku na kraje ościenne, a pod tym względem najodpowiedniejszem jest księstwo Szląskie i margrabstwo Morawskie. Kraje te bowiem nie mają własnych instytucyi hipotecznych, a rozbudzone tam życie przemysłowe, położenie na głównej linii ruchu handlowego i stosunki gospodarstwa ziemskiego tak zbliżone do stosunków w kraju naszym, zapewniają możność korzystnych dla Banku transakcyi.

Pod względem hipotecznym idzie o swobodę w udzielaniu pożyczek na nieruchomości będące własnością kraju lub gmin wyżej połowy szacunku, bez względu na to, czy ruchomości te przynoszą dochód lub nie, gdyż każda gmina podobnie jak i kraj mają własne dochody, któremi spłacać mogą procenta i raty umorzenia długu, a ciągłość ich bytu uzupełnia nadto bezpieczeństwo hipoteczne.

W tym duchu uchwaliło ogólne Zgromadzenie następujące zmiany w statucie Banku:

§. 3 ma odtąd opiewać: „Akcyjne Towarzystwo to ma siedzibę swoją we Lwowie, a działalność jego rozciąga się na cały obszar królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, na księstwo Szląskie i Bukowińskie, oraz na margrabstwo Morawskie. Ma ono prawo zakładać filie i ustanawiać ajencye w innych miastach. Postanowienia o zakresie działania filii tych i ajencyi podlegają zatwierdzeniu Rządu."

§. 100 statutu będzie opiewał: „Nieruchomości prawem od egzekucyi wyjęte, kopalnie, oraz teatra, wyłączają się od udziału w pożyczkach hipotecznych zakładu. — Na lasy lub na inne realności, z których przychód oparty na plantacyi, pożyczki hipoteczne udzielane być mogą jedynie do wysokości trzeciej części wartości. — Na nieruchomości będące własnością kraju lub gmin, bez względu na to, czy przynoszą dochód lub nie, pożyczki hipoteczne mogą być udzielane do wysokości trzech czwartych części wartości."

Co do organizacyi zarządu Banku uchwaliło ogólne Zgromadzenie na wniosek rady nadzorczej, ażeby miasto dotychczasowego urządzenia, według którego Dyrekcya składała się z dwóch dyrektorów i z jednego lub z dwóch wyższych urzędników jako zastępców, Dyrekcya składała się odtąd z dwóch dyrektorów oddziału hipotecznego i z dwóch dyrektorów oddziału handlowego. W myśl tej uchwały zmienione zostały odnośne paragrafy statutów.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie uchwały powzięte przez ogólne Zgromadzenie, gdy wejdą w wykonanie, znacznie się przyczynią do pomyślnego wzrostu tego instytutu, tak ważnego pod względem ekonomicznego rozwoju w kraju naszym.

ludowych, których udział w kursach dalszego kształcenia jest pożądany.

§. 4. Krajowa władza szkolna oznacza z uwzględnieniem preliminowanej na ten cel w budżecie sumy ilość nauczycieli obowiązanych do uczęszczania na kursa dalszego kształcenia i oznacza przytem te zakłady dla kształcenia nauczycieli, w których kursa powyższe w każdym bieżącym roku odbywać się mają.

Krajowa władza szkolna powinna przy tym wyborze nauczycieli starać się według możności o to, by powoływać tylko takich nauczycieli, którzy w tych samych przedmiotach naukę pobierać mogą.

§. 5. Liczba nauczycieli dla jednej i tej samej grupy przedmiotów naukowych nie powinna być wyższą nad dwadzieścia.

§. 6. Krajowa władza szkolna oznacza w każdym roku po zasięgnięciu opinii ciała nauczycielskiego zakładu dla kształcenia nauczycieli przedmiot nauki i specyalną organizacyę pojedynczych kursów.

§. 7. Nauczyciele, których krajowa władza szkolna przeznaczyła do wykładów w kursach dalszego kształcenia, pobierać będą od krajowej władzy szkolnej remuneracyę z sumy na ten cel przeznaczonej.

§. 8. Nauczyciele, którzy obowiązani są do uczęszczania na kursa dalszego kształcenia otrzymają prócz pieniędzy na koszta podróży także i dodatek na utrzymanie.

§. 9. Oprócz nauczycieli którzy z polecenia krajowej władzy szkolnej obowiązani są do uczęszczania na kursa dalszego kształcenia, może się każdy nauczyciel przysłuchiwać, o ile to tylko nie przeszkadza nauce tych, którzy są obowiązani do uczęszczania.

§. 10. Po ukończeniu kursów dalszego kształcenia otrzymają świadectwo ci nauczyciele, którzy w nich regularnie udział brali.

§. 11. Oprócz kursów podczas feryi może krajowa władza szkolna szczególnie w miastach, w których znajduje się większa ilość nauczycieli, także i podczas roku szkolnego zarządzić osobne kursa, na które jednakże uczęszczać mogą tylko nauczyciele z tego miasta, jeżeli im to nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków. Stremayr m. p.

Obwieszczenie.

Na dniu 30. kwietnia 1870 r. o godzinie dziewiątej przed południem, odbędzie się losowanie obligacyi funduszów indemnizacyjnych Wielkiego Księstwa krakowskiego, Galicyi zachodniej i Galicyi wschodniej, w lokalu c. k. Namiestnictwa (dom Głowackich pod Nr. 98¾ przy ulicy Łyczakowskiej).

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Namiestnictwa
jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.
Lwów dnia 18. kwietnia 1870.

Dnia 17. b. m. wyszedł w c. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XIX. Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 53. Ustawę z d. 12. kwietnia 1870 o sprzedaży nieruchomych dóbr państwa.

Nr. 54. Ustawę z d. 12. kwietnia 1870 względem przydłużenia upoważnienia danego ministrowi sprawiedliwości ustawą z d. 18. maja 1869 r. Nr. 70 Dz. p. p.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Morning Post“ przywiązuje wielkie nadzieje do nowego ministerstwa austryackiego i dodaje, iż monarcha musi być zadowolony, gdyż otoczony jest doradcami, którzy usiłują pogodzić z rządem i tych, dla których dawniejsze ministerstwo było nieprzyjaźnem. Następnie zastanawia się „Morning Post“ nad wypadkami, które zaszły w Austryi w ostatnich trzech latach i przychodzi do rezultatu, iż dokonano tam spokojnie, prawie milcząco, takiego przeobrażenia stosunków, które w innem państwie osiągnąćby się dało chyba przez rewolucyę. Bez zmiany dzisiejszej konstytucyi wydaje się temu dziennikowi federacya niemożliwą. Pod każdym jednak względem, pisze „Morning Post“, rozwiązanie dzisiejszej Rady państwa powinno być wstępnym czynem nowego ministerstwa. Jeżeli się zbierze nowa rada państwa, natenczas i niezadowolone z dawniejszego stanu rzeczy prowincye skłonią się do wysłania swych reprezentantów i udzielą poparcia nowemu ministerstwu. Zupełna autonomia odpowiednia w całości wymaganiom Czechów i Polaków jest może nieodpowiednią interesom całego państwa, jednakże rozszerzenie ustawodawczej władzy sejmów jest słusznem żądaniem. Chociaż nie każda prowincya żądać może niezawisłego sejmu, zawsze przecież każda ma prawo do zajęcia równego stanowiska z innemi prowincyami austryackiemi.

Petersburg. Do „Köln. Ztg.“ piszą: D. 9. kwietnia przyjmował u siebie cesarz rosyjski dziedzicznego obywatela honorowego: Kupca M. A. Chłudowa i udzielił mu order Włodzimierza 4. klasy. Chłudow od r. 1863 przebywał w centralnej Azyi i starał się gorliwie o rozwój handlu rosyjskiego w tym kraju i otwarcie nowych targów dla rosyjskich towarów. Jestto pierwszy kupiec, który w r. 1863—65 znajdywał się w Bucharze i nie kryjąc swej rosyjskiej narodowości pozawiązywał z krajem tym stosunki handlowe. Potem udał się do Chokandu, pozakładał tam rosyjskie komtoary i zorganizował w Chodsent europejską fabrykę wyrabiania jedwabiu. W r. 1868 pokonał wiele trudności, dotarł do Kaschger i zawarł stosunki z Jakub-bejem, władzcą Altyscharu. W ubiegłym roku Chłudow udał się przez Kara-Tygin do Afghanistanu.

Rusyfikacya bałtyckich prowincyi odbywa się dalej z tą samą konsekwencyą i systematycznością. Przeważnie stara się rząd rosyjski teraz o to, by pomiędzy ludnością łotyską i estońską wszczepić rosyjski język i wiarę prawosławną, która tam już bardzo dużo wyznawców liczy. W tym celu podług uchwały Rady stanu zaprowadzoną ma być w Rydze osobna władza szkolna dla nadzorowania i kierowania szkołami elementarnemi. Do nowej tej władzy, której prezesem jest gubernator, należą: prawosławny biskup dyecezalny, dyrektor prawosławnego gimnazyum w Rydze, rektor prawosławnego seminaryum i pomocnik kuratora dawniej dorpackiego a dzisiaj rygajskiego okręku naukowego. Dla pozyskania

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1676, 1739.

Król August III. Miastu Wieliczce do jarmarków dawniejszemi czasy zaprowadzonych cztery nowe przydaje.

1 2 **Augustus III.** | Dei Gratia Rex Poloniæ, Magnus dux Lithvaniæ, Russiæ,
3 Prussiæ, Masoviæ, Samogitiæ, Kijoviæ, Voł|hyniæ, Podoliæ, Podlachiæ, Livoniæ,
Smolensciæ, Severiæ, Czerniechoviæq(ue), nec n(on) Hæreditarius Dux Sa-
4 5 xoniæ, | Princeps et Elector. | Significamus præsentibus Literis Nostris quo-
rum interest, universis et singulis. Quod cum Serenissimus olim Joannes Ter-
6 tius Antecessor Noster, per speciale Privilegium su|um, de data Cracoviæ. in
Comitys Regni Generalibus, felicis suæ Coronationis, die vigesima quinta men-
sis Marty, Anno Millesimo Sexcentesimo Septuagesimo Sexto, in
7 Ci|vitate Nostra Oeconomica **Vieli**ciensi, nundinas octo quolibet anno, tribus
continuò diebus celebrandas, in eodem suo Privilegio expressas, constituisset.
8 Ita quoquè Nos ad sup|plicationem certorum Consiliariorum Lateri Nostro as-
sidentium, nomine et pro parte Spectabilis Magistratus, et totius Communita-
9 tis, Civitatis Nostræ **Vieli**ciensis Nobis | factam, rationes et utilitates dictæ
Civitatis, majoraq(ue) ejus incrementa facere cupientes, faciendum esse duxi-
10 mus, ut præfatæ Civitati Nostræ **Vieli**ciensi, nun|dinas adhuc quatuor quo-
libet anno, superaddere dignaremur. Quorum supplicationi uti justæ, benignè
11 annuentes, easdem quatuor nundinas quolibet anno su|peraddendas esse duxi-
mus, prout præesentibus Literis Nostris, scilicet ultra nundinas in anteriori
12 privilegio, sive privilegys constitutas, nundinas, in die Dominica post | Festum
Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis; item in die dominica post | Festum
Annuntiationis Beatissimæ Mariæ Virginis, necnon in die dominica ante Festum|
13 S(ancti) Jacobi Apostoli, atq(ue) ultimas, in die domenica ante Festum Sanc-
torum Simonis et Judæ Apostolorum (extra tamen aliarum vicinarum Civitatum
14 et Oppidorum præjudi|cium) superaddimus et constituimus. Pro quibus nundinis
liberum et licitum volumus omnibus Mercatoribus, Artificibus, ac cujuscunq(ue)
15 status et conditionis Ho|minibus, cum mercibus ac rebus suis, nec non equis,
bobus, alysq(ue) pecudibus venire, ibidem negotiari, emere, vendere, res pro
16 rebus commutare, et alia ejus generis in pu|blicis Civitatum Regni Nostri
mercantys, et nundinis fieri solita negotia licita, et honesta expedire, ac de-
17 mum sine cujusvis impedimento redire, modo tales sint, quibus | bonum con-
sortium non est denegandum. Excessivos verò et sediciosos, ac tumultus exci-
18 tantes, pro qualitate delicti, exnunc puniendos, Magistratui Nostro Civili **Vie-
li**ciensi | seriò injungimus. In cujus rei fidem præsentes manu Nostra sub-
scriptas sigillo Regni communiri jussimus. Datum **Varsaviae** Die V. Mensis
19 Aprilis | Anno D(omi)ni **MDCCXXXIX.** Regni vero Nostri Anno VI.

Augustus Rex

Superadditio quatuor nundi|narum Civitati Vieliciensi.

Theodorus de Hovel Scholast(icus) Cathed(ralis) Livoniæ | Can(oni)cus Pult(oviensis) S(acr)æ R(egi)æ M(ajesta)tis et Sigilli Major(is) Regni | Secretarius mp.

August III. *z Bożej łaski Król Polski. Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi, Kijowa, Wołynia, Podola, Podlasia, Łotwy, Smoleńska. Siewierza i Czerniechowa, dziedziczny Książę Saksonii i Książę Elektor. Oznajmiamy niniejszym listem Naszym wszystkim i każdemu w szczególności, komu o tem wiedzieć należy: Najjaśniejszy świętej pamieci Jan III., Poprzednik Nasz, osobnym dokumentem wydanym w Krakowie na sejmie walnym koronnym szczęśliwej koronacyi Swojej dnia 25go miesiąca marca roku Tysiącznego Sześćsetnego Siedmdziesiątego Szóstego ustanowił był w Mieście Naszem ekonomicznem* ***Wieliczce*** *ośm jarmarków, każdego roku przez trzy dni ciągiem odbywać się mających a we wspomnionym dokumencie wyrażonych. I My też na przyczynę przez niektórych Rad, przy boku Naszym zasiadających, imieniem i na korzyść Zacnego Urzędu tudzież całej Gminy Miasta Naszego* ***Wieliczki*** *do Nas wniesionej, ze względu na potrzeby i pożytek a w celu podniesienia onego powzięliśmy zamiar przychylić się do tej ich słusznej prośby, jakoż do jarmarków poprzednim przywilejem lub przywilejami ustanowionych jeszcze cztery jarmarki w temże mieście* ***Wieliczce*** *każdego roku a mianowicie w niedzielę po święcie Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny, dalej w niedzielę po święcie Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, tudzież w niedzielę przed świętem świętego Jakóba Apostoła, a ostatni w niedzielę przed świętem świętych Szymona i Judy Apostołów wszakże bez szkody inszych Miast i Miasteczek poblizkich odbywać się mające dodajemy i ustanawiamy. Na które jarmarki wszytkim kupcom, rzemieślnikom i ludziom każdego stanu i powołania wolno bydź ma z towarami i rzeczami swojemi także z końmi, wołami i wszelakim dobytkiem przybywać, tamże ugadzać się, kupować, przedawać, rzeczy za rzeczy zamieniać, i insze tym podobne a na otwartych w Miastach Królestwa Naszego targowiskach i jarmarkach zwyczajne załatwienia dozwolone i uczciwe sprawować, potem zaś bez przeszkody z czyjejkolwiek strony powracać, chybaby tacy się znaleźli, którym obcowania z dobrymi odmawiać należy. A urzędowi Miasta Naszego* ***Wieliczki*** *z zaostrzeniem polecamy, przestępców, uwodzicieli i zgiełki wszczynających stosownie do przewinienia natychmiast karać. W dowód czego niniejsze ręką Naszą podpisawszy, pieczęcią koronną ztwierdzić poleciliśmy. Dano w* ***Warszawie*** *dnia 5go miesiąca kwietnia roku Pańskiego* ***1739****go a w 10tym Naszego panowania.*

August *Król.*

Przydanie czterech jarmarków Miastu Wieliczce.

Teodor Howel Scholastyk katedralny inflantski, Kanonik pułtuski, Jego Królewskiej Mości i większej pieczęci koronnej Sekretarz r. s.

Z dokumentu pergaminowego, mającego 405 milimetrów wysokości a 590 szerokości. Zagiętki u niego nie i pierwotnie zdaje się nie było. Pieczęć poszła w zatratę, wisiała na sznureczku przeciągniętym przez dwie dziurki, jedne pod osnową a drugą blisko dolnej krawędzi.

Wolański Franc. Ksawery.

potrzebnej ilości rosyjsko-prawosławnych nauczycieli, ma być w jednej z trzech prowincyi bałtyckich założone seminaryum rosyjsko-prawosławne dla nauczycieli. Na koszta budowy przeznaczono już 20.000 rubli a na dotacyę dla tego nowego zakładu przeznaczono już także corocznie taką samą sumę. Dalej przeznaczył minister oświaty na rok bieżący 22.500 rubli na założenie rosyjskiej szkoły elementarnej, a przytem rozporządził, by na szkoły niemieckie w prowincyach obracano corocznie 30.000 rubli.“

Paryż. Na posiedzeniu ciała prawodawczego d. 13. b. m. wniósł Emil Ollivier, aby zawieszono obrady aż do czwartku po plebiscycie, który nastąpi na 1 albo 8. maja. Pomiędzy przyczynami podał najprzód, iż ministrowie przez debaty senatu nadto byliby zajętymi, aby w pracach ciała prawodawczego módz korzystny brać udział; dalej i to główne, że jest to życzeniem bardzo wielu deputowanych, aby w przededniu tego uroczystego aktu, do którego naród powołanym został, znajdować się w kole swoich wyborców. (Żywe oklaski.) Rząd mógłby wprawdzie na własną rękę zawiesić obrady ciała prawodawczego, ale mu właśnie na tem zależy, aby dotyczące postanowienie wyszło z inicyatywy ciała.

Jul. Favre uznał powody przez ministra przetoczone za niedostateczne. Jeżeliby bowiem ministrowie zajętymi byli w senacie, mogliby się w drugiej izbie przez komisarzy rządowych zastąpić. Usunięcie się ciała w chwili tak ważnej byłoby dobrowolną abdykacyą i znakiem, że się zastępcy ludu przed „motu proprio“ osobistego rządu uchylają. Kto może wiedzieć, co w przestrzeni czasu pomiędzy dniem dzisiejszym a 8. maja nastąpi wśród ogólnego ruchu, który rząd tak nieoględnie wywołał? Czyliż już nie widzieliśmy, jak ten rząd przez naganne kroki w tem mieście niespokój sprowadził, więzienia napełnił i wywołał widmo buntu? (Niespokój.) Przeto musimy zostać na naszych stanowiskach, tem bardziej, gdy rząd co do szczegółów tego powszechnego głosowania tak podejrzaną tajemniczością się otacza, że człowiek łapki obawiać się musi. Nie jest to już ministerstwo radykalnie zmienione, lecz ministerstwo, któremu zdarto maskę, a w którem panowie Forcade i Rouher już miejsce sobie przeznaczyli, — jest to ministerstwo niepłodności i bezrządu. Możecie to panowie powiedzieć do ludu, ale my pragniemy nasze stanowisko zatrzymać. (Oklaski na lewicy.)

E. Ollivier zastrzega się przeciw zarzutowi, jakoby się usuwał od odpowiedzialności przed kontrolą izby i jakoby ją w oczach ludu chciał poniżyć. Apelowaniem do narodu rząd nie przedsiębierze agitacyi, lecz przeciwnie dopełnia aktu zachowania i uspokojenia. Sam senatuskonzult nie wystarczyłby, aby zmianie konstytucyi nadać sankcyę, jeżeli poprzednia konstytucya przez głosowanie całego narodu popartą została. On pojmuje, iż ta apelacya do narodu opozycyi miesza szyki i odbiera jej równowagę; lecz dla rządu jest to właśnie jednym z dalszych powodów do wytrwania na raz wytkniętej drodze. Swego przyrzeczenia ministerstwo nie tylko dotrzymało, lecz owszem jeszcze dalej się posunęło. My — rzekł Ollivier — w trzech miesiącach zaprowadziliśmy we Francyi rząd konstytucyjny, którego Anglicy przez wiek cały dobijać się musieli.

Esquiros powiedział na to: O rządzie konstytucyjnym nie może być mowa tam, gdzie jeszcze plebiscyt istnieje. Jeszcze nie jesteśmy konstytucyjnymi, ponieważeśmy konstytucyę zrobili.

Ollivier: Lecz zrobiliśmy konstytucyę rzeczywistą, parlamentarną. Pan tego zaprzeczasz, ależ pan nie jednej rzeczy przeczyłeś nie słusznie. I pan możesz się mylić. Występuj pan przeciw nam jeszcze gwałtowniej, a my mimoto śmiało i z podniesionem czołem staniemy przed narodem, który wie, że wolność w naszych rękach niczego się nie obawia. (Długi oklask w centrum.)

Jules Favre uważa to za dziwne, że to ministerstwo jeszcze do zaufania kraju apeluje. Pyta jeszcze raz, dlaczego ustąpili Buffet i Daru?

Prezydent Jerome David przerywa debatę, a wniosek odroczenia przyjęto 194 głosami przeciw 62.

— Ministrowie wszyscy zajęci są obecnie jedynie bliskim plebiscytem. Rząd nie chce wystąpić w tej sprawie bezpośrednio, ale natomiast sprzyja i popiera starania innych względem utworzenia komitetów, któreby prowadzić miały agitacyę a mianowicie skłaniały ludność do wzięcia udziału.

Rząd obawia się bowiem obojętności więcej niżeli otwartej nieprzyjaźni. Lewica i demokracya zdecydowała się agitować na niekorzyść rządu t. j. skłaniać ludność do głosowania przeciw rządowi. Marsylianka i radykaliści zamierzali pierwotnie agitować za wstrzymaniem się od głosowania, ale teraz przyłączą się zapewnie do uchwały lewicy. „Revue Contemporaine“ przemawia toż samo za wstrzymaniem się od głosowania. Ollivier jest pewnym, iż rząd odniesie wielkie zwycięstwo. Do kilku deputowanych rzekł on te słowa: „Wprowadzę liberalne cesarstwo mimo wszelkich trudności. Przysiągłem cesarzowi, że zapewnię mu spokój na starość i przysięgi tej dotrzymam.

— Zmowa robotników w Creuzot skończyła się, ale natomiast groźną staje się sytuacya Fourchambeult i Torteron. Robotnicy pozrywali w nocy z 12. na 13. druty telegraficzne i zagrażali nawet kolei żelaznej, której strzegło wojsko. Dnia 13. wydarzyły się na targu burzliwe sceny. Żony robotników groziły kupcom za to, że się im towary drogiemi wydały. Dopiero po nadejściu wojska uspokojono się zupełnie. Aresztowano około 100 osób. Skonsygnowano dużo wojska a władze zdecydowały się zapobiegać wszelkiemi środkami zbiegowiskom.

Madryt. Z San Sebastian piszą do „Köln. Ztg.“ iż w Hiszpanii nie panuje taki spokój jak powszechnie mniemają. Niedawno skonfiskowano w jednym domu znaczną ilość karabinów odtylcowych i zapas amunicyi, a bandy, które się kryją w górach są dobrze uzbrojone i ubrane. Faktem ma być także, iż kilku przewódcom Kubistów udało się przejść granicę francuską i udać się do Hiszpanii. Dalej pisze tenże korespondent, iż kandydatura księcia Montpensier popieraną bywa nawet znacznemi zasiłkami pieniężnemi lecz znajduje tylko sympatyę w klasie średniej i między oficerami. U ludu niema książę Montpensier sympatyi.

Kronika.

— Szef c. k. namiestnictwa p. Possinger-Choborski powrócił d. 16. b. m. z Wiednia do Lwowa.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym sprawy z ostatniego posiedzenia zaległe, mianowicie: 1) Asygnata należytości za leki dostateczne dla miejskich zakładów i dla ubogich. Sprawozd. radny p. Dr. Maciejowski. 2) Wniosek podwyższenia opłat placowych. Sprawozd. radny p. Dr. Milleret. 3) Projekt zmian w nazwach ulic (Dokończenie). Sprawozd. radny p. Dr. Milleret. 4) Sprawa wyboru uzupełniającego dwóch członków do deputacyi miejskiej dla lwowskiej szkoły realnej wyższej. Sprawozd. radny p. Komora.

(Wypadki miejscowe.) Jakób Modlinger negocyant udał się d. 14. b. m. do łazienek w jezuickim ogrodzie, gdzie mimo spiesznej pomocy lekarskiej nagle umarł. Znalezione przy nim pieniądze złożono w dyrekcyi policyi. D. 15. b. m. w nocy umarła nagle, prawdopodobnie w skutek apopleksyi Katarzyna Czerwińska stróżowa pod l. 103³/₄. Zwłoki zmarłej odwieziono do szpitalu. — Tegoż samego dnia zmarł nagle Adam Adametz wyrobnik ze Lwowa pod l. 87³/₄ na Zniesieniu.

(Walne zgromadzenie) stowarzyszenia „Czynnej Miłości Bliźniego,“ odbędzie się w wielkiej sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Budżet na rok 1870, 2) inne sprawy administracyjne.

(†) Książe Władysław Lubartowicz-Sanguszko, poseł ziemi tarnowskiej na sejm krajowy i członek Izby panów umarł na apopleksyę d. 15. b. m. w Cannes, w południowej Francyi, dokąd udał się był w celu odwiedzenia chorego syna swojego ks. Pawła. Zmarły liczył lat 67, był synem Eustachego i Klementyny z Czartoryskich a bratem księcia Romana, właściciela Sławuty i innych majątków na Wołyniu. Książe Władysław ożeniony był z księżniczką Izabellą Lubomirską, siostrą księcia Jerzego i zostawił trzech synów: Romana, Pawła i Eustachego i dwie córki: Jadwigę zamężną za księciem Adamem Sapiehą i Helenę.

(Składki.) Na wsparcie dla mieszkańców powiatu zbaraskiego, dotkniętych gradobiciem, złożyła gmina w Staromieszczyźnie w pow. skałackim 10 złr. w. a. — Na korzyść pogorzelców miasta Lanckorony złożono w urzędzie parafialnym w Drogini 3 złr. 52 c., w Tremeżni 2 złr. 50 c., w Spytkowicach 12 złr., w Lubni 3 złr. 40 c. Na korzyść mieszkańców powiatu rudeńskiego dotkniętych gradobiciem, złożyła gmina Firlejów w pow. przemyślańskim 1 złr. 41 c., gmina Pohorylce 1 złr. 20 c., gmina Ostałowice 3 złr. 10 c.

(Nieszczęsne wypadki.) W nocy d. 3. b. m. Jan Wicher pełniąc służbę nocną przy kolei na dworcu krakowskim wpadł pod maszynę zkąd go już nieżywego wydobyto. D. 25. marca poniósł śmierć robotnik Konrad Denes w szybie pod l. 1117 w Borysławiu. Szyb ten był przepełniony szkodliwemi gazami, co było wyłącznym powodem śmierci tego robotnika. — W Polanach w powiecie grybowskim, spadło d. 5. b. m. podcięte drzewo na parobka Metodego Skwiertniowskiego i zabiło go natychmiast. — W Prusiem w powiecie rawskim, umarł nagle d. 3. b. m. włościanin Jan Nakoneczny, wypiwszy całą kwartę wódki odrazu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 19. kwietnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 40 c. do 8 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c. do 3 złr. 50 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 90 c. do 5 złr. — c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 46 złr. — c. do 48 złr., rzepak 150 ℔ 14 złr. — c. do 14 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 11 zł. — c. do 11 złr. 25 c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 45 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. 75 c. do 14 złr. — c.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsce targu									
	Husiatyn		Kopyczyńce		Probużna		Chorostków		Trembowla	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	50	3	40	3	50	3	40	3	.
„ żyta	1	70	1	60	1	50	1	50	1	60
„ jęczmienia	1	40	1	30	1	20	1	20	1	40
„ owsa	1		1		1	.	1		1	20
„ hreczki	1	40	1	30	1	30	1	30		.
„ kukurudzy	1	50	1	50	1	50	1	50		.
„ ziemniaków		40	.	40	.	40	.	40		60
Grochu	1	70	1	60	1	60	1	60		.
Cetnar siana	1	30	1	.	1	.	1		.	.
Sąg drzewa twardego	8		8	.	7	.	5	.	.	.
„ „ miękkiego	.	.	5	.	.	.	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	14		16	.	14		14	.	18
Miara wina	.	90		60	.	80		70	.	.
„ piwa		16		16	.	16	.	16	.	
Wyrobnik z wiktem		20	.	20	.	20	.	20		25
„ bez wiktu	.	30	.	30	.	30	.	30		35

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. kwietnia.

Hotel George: P. Racięski F., z Królestwa.
Hotel Langa: Lunda A., c. k. major, z Jarosławia. — Dr. Lorenz J., adw., z Wiednia.
Hotel angielski: Hr. Łączyński H., z Dmytrowie. — Janicki R., z Czortkowa. — Orłowski Z., Dr. praw, z Krakowa.

Dnia 19. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Dembiński A., z Nienadowa. — Br. Wense J., c. k. major, z Gródka. — Goerge J., z Kijowa. — Racięski J., z Królestwa.
Hotel europejski: Jordan K., z Konikowie.
Hotel Langa: Kuniewicz G., c. k. kad., z Czerniowiec.
Hotel angielski: Dobrzyński J., z Magdalówki. — Dr. Szaffel Ig., adw., z Buczacza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. kwietnia.

PP.: Ks. Balsch E., do Multan. — Fr. Bielski St., do Pieniak. — Hr. Połityło L., do Rosyi. — Possaner E., adw., do Wiednia. — Janowicz T., do pod. Kamieńca. — Stamati Mik. i Michał, do Wiednia.

Dnia 19. kwietnia.

PP.: Hr. Komorowski P., do Bielinki. — Dołohojowski T., c. k. pens. nadporucz., do Wiednia. — Orłowski Z., Dr. praw i Zakrzewski J., Dr. med., do Krakowa. — Bereznicki J., do Krakowca. — Dylewski M., do Rolowa. — Krokowiecki F., do Rosyi. — Łączyński H., do Dmytrowic. — Łączyński Iz., do Batiatycz. — Paszkiewicz W., do Klekotowa. — Papara H., do Zubowmostów. — Piasecki K., do Przemyśla. — Sierpotocki J., do górn. Uhrynowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. i 19. kwietnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.01	+ 2.3	81	Z. bsł.	10
2. god. po poł.	326.48	+ 5.4	66	PnZ. mi.	10
9. god. wiecz.	326.80	+ 4.0	62	„ sł.	1
7. god. zrana	327.12	+ 1.4	73	PnZ. sł.	8
2. god. po poł.	328.27	+ 5.8	55	Pn. mi.	7
9. god. wiecz.	329.15	+ 2.8	84.	PnW. bsł.	1

TEATR.

Dziś (przedst. polskie): **„Stary Mąż,“** komedya w 4 aktach przez J. Korzeniowskiego.

Jutro (przedst. niem.): **„Die Schuld einer Frau“**, dramat w 3 aktach z francuskiego, **„Die 73 Kreuzer des Herrn von Stutzelberger“**, krotochwila ze spiewkami.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 19. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	234	75	236	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	208	—	209	—
„ banku hip. galic. .	—	—	—	—	104	—	106	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	84	60	85	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	50	77	—
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	90	30	96	75
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	90	75	82	—
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	74	30	74	80
„ W. Ks. Krak. . .	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. . I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	75	5	81
„ cesarski . . .	—	—	—	—	5	79	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	82	9	90
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	48¾	1	49¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	81	1	82
Srebro	—	—	—	—	121	—	122	25

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. kwietnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 95	70.05
do kwietnia do października po 5% . . .	69.80	69 90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	229 50	230.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	229 50	230 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	89.50	90 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	96 30	96 50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	105 75	106 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . .	118 30	118 60
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.25	94.75
Bukowiny	74.25	74.75
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	97.—	97.50
Siedmiogrodu	75.25	76.—
Węgier	78 50	79.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	327 —	327 50
inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	258.60	258.80
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	860.—	865.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40% . . .	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% .	—.—	—.—
Banku narodowego	715.—	717.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	588.—	589.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	189.75	190.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2215	2220
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	235 25	235.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	208.50	209.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	387 —	389 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	205.70	206 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.75	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90 25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93 40
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90 75	91.—
„ „ „ (renta) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	97.75

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	159.—	159.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29 50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	28.—	29 —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129.—
„ „ „ 50 zł. w. a	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.45	103 60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102 60	102 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102 75	102 95
Hamburg za 100 M. B.	91.10	91 20
Londyn za 10 ft. szt.	123.70	123 90
Paryż za 100 fr.	49 —	49.10

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.86½	5.87½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 87	9.88
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.50	122 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	65
„ „ w srebrze	69	70
Losy z 1860. roku	96	50
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
„ „ kredytowego	259	50
Londyn 10 funtów szterlingów	123	60
Srebro	120	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(928) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 305. Ces. król. zarząd gospodarczy w Dobromilu podaje do powszechnej wiadomości, że sprzedaż drzewa na pniu w lasach do dóbr rządowych Dobromilskich należących z tegorocznych zrębów przez publiczną licytacyę w następujących terminach się odbędzie, a mianowicie:

27. kwietnia 1870

a) z Michowskiego rewiru;

28. kwietnia 1870

b) z Leszczyńskiego rewiru;

29. kwietnia 1870

c) z Paportniańskiego rewiru dla wszystkich trzech rewirów w kancelaryi zarządu w Dobromilu i następnie:

4. maja 1870

d) z rewiru Bandrowskiego na miejscu w Bandrowie.

Na sprzedaż są przeznaczone:

a) w rewirze Michowskim w 8miu zrębach około 1481 jodeł i smerek od 4 do 24" gr., 302 sosen od 12 do 22" cali gr., 150 jaworów od 12 do 14" gr. — Wadyum wynosi 350 złr.;

b) w rewirze Leszczyńskim w dwóch zrębach około 654 jodeł i smerek od 4 do 12" gr., 784 sosen od 10 do 26" gr. — Wadyum wynosi 270 złr.;

c) w rewirze Paportniańskim w jednym zrębie 98 jodeł od 6 do 14" grubości. - Wadyum 5 złr.

W tych trzech rewirach w jednym lub więcej zrębach znajdujące się skarbowi niepotrzebne drzewo na pniu wystawia się na sprzedaż podług cen taryfowych licytować się będzie z naddatkiem procentu.

Drzewo na pniu sprzedaje się z wierzchołkami i gałęziami. Kupcom odda się takowe przez policzenie i pomierzenie, poczem zapłata cen taryfowych z naddatkiem osiągniętem procentu pobrana będzie.

W rewirze Bandrowskim zaś wszystko drzewo jako na pniu w dwóch zrębach znajduje się, a które podług oszacowania 2729 sztuk jodeł i smerek od 4 do 24" gr., budulcu 1708 jodeł i smerek od 4 do 24" gr., drzewa opałowego i 1407 kup kory garbarskiej obejmuje, ryczałtowo bez poręczenia za więcej lub mniej najwięcej dającemu sprzedane będzie.

Wartość szacunkowa tego drzewa i kory wynosi 3356 złr. 62 kr. w. a. i stanowi cenę wywoławczą. — Wadyum zaś 340 złr.

Przyjmowane będą także pisemne oświadczenia (oferty). Takowe muszą jednak zawierać 10% wadyum, mają być zapieczętowane, i dniem przed licytacyą ustną u naczelnika zarządu gospodarczego w Dobromilu złożone.

O bliższych warunkach licytacyi można każdego czasu w c. k. zarządzie gospodarczym w Dobromilu dowiedzieć się.

Od c. k. zarządu gospodarczego.

Dobromil, dnia 10. kwietnia 1870.

(904) **Edykt.** (3)

Nr. 5092. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pod dniem 25. września 1869 l. 49844 p. adwokat Dr. Kratter jako kurator masy spadkowej Aleksandra Falińskiego w sprawie przeciw p. Józefowi Dunieckiemu, byłemu adwokatowi, wniósł podanie o egzekucyjne ocenienie realności lwowskich pod L. 175¼ i 118¼, a względnie o rozszerzenie detaksacyi w innej sprawie masy Falińskiego przeciw Józefowi Dunieckiemu pod dniem 9go września 1869 l. 47147 proszonej, które to ocenienie a względnie rozszerzenie detaksacyi uchwałą sądu tego z dnia 16. marca 1870 l. 5092 dozwolonem, i uskutecznienie takowego p. notaryuszowi Strzelbickiemu polecenem zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego p. Józefa Dunieckiego, byłego adwokata lwowskiego, jest niewiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy jako handlowy do zastępywania p. Józefa Dunieckiego jako z miejsca pobytu niewiadomego i na tegoż koszta i stratę tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę sądowi oznajmić i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 16. marca 1870.

(914) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nr. 935. Celem obsadzenia posady inspektora straży więziennej przy c. k. zakładzie karnym w Wiśniczu z rangą XII. klasy dyet, z roczną płacą 500 złr. w. a., wolnem mieszkaniem, deputatem rocznym, składającym się z 4 sągów drzewa, z dwunastu funtów świéc łojowych i dodatku na ubior urzędowy rocznych 40 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni podania swoje własnoręcznie napisane w terminie dni 14 upływających od trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w gazecie urzędowej lwowskiej, a mianowicie ci, którzy już w służbie rządowej pozostają, w przepisanej drodze służbowej, inni zaś bezpośrednio wnieść do c. k. Nadprokuratoryi państwa w Krakowie, wykazać znajomość języka polskiego i niemieckiego, prócz tego dotąd w służbie rządowej nie zostający w myśl cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 l. 266 D. p. p. udowodnić mają, że umieszczeni zostali w wykazie osób wojskowych przy nadawaniu posad w służbie cywilnej uwzględnić się mających.

Z c. k. Nadprokuratoryi państwa.

Kraków, dnia 12. kwietnia 1870 r.

(938) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1400. Ces. król. sąd powiatowy w Rymanowie uwiadamia niniejszem małżonków Józefa i Franciszkę Kitarów z Rymanowa, o których niewiadomo, czy żyją i gdzie przybywają, że zezwala się na żądanie Samuela Birona czyli Branna z Rymanowa na urządzenie ciała tabularnego dla realności pod L. k. 265 w Rymanowie położonej, oraz na intabulacyę tegoż Samuela Birona za właściciela wzmiankowanej realności.

Uchwałę tabularną doręcza się ustanowionemu dla nich kuratorowi ad actum Józefowi Kaczorowskiemu z Rymanowa.

Rymanów, dnia 9. kwietnia 1870.

(939) **Edykt.** (1)

Nr. 2903. Ces. król. sąd powiatowy w Żmigrodzie wzywa nieobecną, z życia i miejsca pobyt niewiadomą Maryannę Telep z Pielgrzymki, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosiła i oświadczenie do przyjęcia spadku po jej ojcu Janie Telep złożyła, inaczej spadek z deklarowanymi spadkobiercami i kuratorem Hrycem Fecina dla niej ustanowionym przeprowadzony zostanie.

Żmigród, 18. lutego 1870.

(946) **Obwieszczenie.**

Nr. 9380. W celu wykonania restauracyi mostu Nr. 90 na gościńcu Lwowsko-Bełzeckim w Żółkiewskim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 11. maja 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Żółkwi licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 232 złr. 32½ kr. a. w.

Bliższe warunki tej budowli można przeglądać w wymienionym starostwie.

Osoby chcące objąć to przedsiębiorstwo winny przed owym terminem wnieść pisemne oferty, zaopatrzone w 5% wadyum, do c. k. starostwa w Żółkwi.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. kwietnia 1870.

(918) **Edykt.** (2)

Nr. 649. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Olesku daje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że za poprzedniem uzyskaniem zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 23. lutego 1870 do l. 7981 Mikołaj Kiś z Kadłubisk za marnotrawcę uznany, i temuż kuratorem sądowym Wasyl Kiś, gospodarz z Kadłubisk, nadanym został.

C. k. sąd powiatowy.

Olesko, 19. marca 1870.

(901) **Edykt.** (3)

L. 766. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach Antoniemu Batowskiemu i Józefowi Leibie Essner z życia i miejsca pobytu niewiadomym niniejszym edyktem oznajmia, iż na prośbę Juliusza Grunera tenże jako właściciel realn. pod Nr. 306 w Zaleszczykach położonej w księdze gruntowej Tom. V. pag. 33. n. 3. haer. na Antoniego i Zofię Batowskich zaintabulowanej, a potem w drodze sprzedaży przez Józefa Leiby Essenfelda nabyty, zaintabulowany został, i że dotycząca rezolucya z dnia 23. marca 1870 do l. 776 ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adwokatowi Zakrzewskiemu doręczoną została.

Zaleszczyki, dnia 23. marca 1870.

(913) **Kundmachung.** (1)

Nr. 650-Pr. Laut Erlaßes des h. k. k. Finanz-Ministeriums vom 31. März 1870 Z. 9879 ist durch das Gesetz vom 29. März 1870 die Forterhebung der Steuern und Abgaben sammt Staatszuschlägen, so wie die Bestreitung der Auflagen für Feststellung der Steuergrundlagen für das II. Quartal 1870 bewilligt worden.

Hiernach sind die directen Steuern, so wie die bestehenden außerordentlichen Zuschläge für die bezeichnete Periode, ebenso wie dies bezüglich des I. Quartals 1870 mit dem hierortigen Erlaße vom 31. December 1869 Z. 3129 (Landesgesetz- und Verordnungsblatt ex 1870 Stück IV. Nr. 16) angeordnet war, zu bemessen und einzuheben.

Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 1. April 1870.

Obwieszczenie

L. 650-Pr. Według reskryptu wysokiego c. k. ministerstwa skarbu z dnia 31. marca 1870 l. 9879 przyzwolono ustawą z dnia 29 marca 1870 na dalsze pobieranie podatków wraz z dodatkami rządowemi, jakoteż na opędzanie wydatków dla ustanowienia podstaw do opodatkowania także w II. ćwierćroczu 1870.

W skutek tego mają się wymierzać i pobierać podatki bezpośrednie wraz z nadzwyczajnymi dodatkami za pomieniony okres tym samym sposobem jaki jest ustanowiony rozporządzeniem tutejszem z dnia 31. grudnia 1869 l. 3129-Pr. (Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1870 dział IV. Nr. 16).

Prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej.
Lwów, dnia 1. kwietnia 1870.

(922) **Edykt.** (1)

L. 11748 ex 1869. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem wiadomo czyni, że, gdy w sprawie egzekucyjnej Wolfa Roth przeciw Hittel Roth o zniesienie wspólnej własności realności pod l. k. 193 w Przemyślu drugi termin licytacyjny tej realności przez pomyłkę na 25. kwietnia 1870 (święto ruskie) uchwałą z dnia 5go stycznia 1870 l. 1748 wyznaczono, a zatém prostując tę pomyłkę — drugi termin licytacyjny w tej sprawie 2go maja 1870 się odbędzie.

Z c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 7. kwietnia 1870.

(927) **Edict.** (1)

Nr. 13347. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Carl Schneider rücksichtlich dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Moses Pins wegen Ausscheidung der om. 49 pag. 510 n. 7. haer. bezeichneten Grundparzelle von dem Tabularkörper der Realität Nr. 145²/₄ sub praes. 16. März 1870 Zahl 13347 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 10. Mai 1870 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort dieser Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu Lemberg auf Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Hr. Landesadvocaten Dr. Popiel mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Dzidowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach diese Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, den 19. März 1870.

(916) **Edykt.** (1)

L. 1314. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem pp. Piotra Hans, Jana Hans, Maryę Małgorzatę z Hansów Kutasińską i Gertrudę Weinbrener ze życia i pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci spadkobierców, że przeciw nim dnia 19go mara 1870 do l. 1314 Julia ze Szafrańskich Czyszczanowa wytoczyła pozew o ekstabulacyą sum 900 zł., 900 zł., 900 zł., 900 złr. m. k. względnie 800 zł., 800 zł., 800 zł. m. k. i 60 zł. m. k. ze stanu biernego folwarku Nr. 432 w Nowym Sączu położonego, w załatwieniu którego wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 6. lipca 1870 r.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieństwo tychże ustanowił p. adwokata Dra. Jarosza ze substytucyą p. adwokata Dra. Zielińskiego kuratorem nieobecnych.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe ze zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 4. kwietnia 1870.

(915) **Edykt.** (1)

L. 1403. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia w skutek prośby Maryanny ze Szmydów Florkowej do protokołu z dnia 31go stycznia 1870 l. 2226 w c. k. sądzie powiatowym w Brzozowie wniesionej dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu, a w potyczce pod Skalitz na dniu 28. czerwca 1866 ranionego Macieja Florka szeregowca c. k. 77. pułku piechoty w celu wyśledzenia tegoż za kuratora p. adwokata Dra. Łużeckiego w Przemyślu, a zarazem wzywa tegoż Macieja Florka, by dowody życia swego, swemu wyżej wymienionemu kuratorowi lub bezpośrednio temu sądowi dostarczył, a to w przeciągu jednego roku, gdyż w razie przeciwnym tenże do ogłoszenia śmierci jego przystąpi.

Z c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 25. marca 1870.

(926) **Obwieszczenie.** (1)

L. 6270. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wrzekomo zgubionego weksla z daty Lwów 20. sierpnia 1869, na 230 złr. w. a. opiewającego, trzy miesiące od daty płatnego, przez Szymona Selcera, na własny przekaz wystawionego, przez Teofila Rosenfelda i Dra. Maxa Rosnera akceptowanego, przez Szymona Selcera na Leibę Grudera we Lwowie dnia 21. sierpnia 1869 żyrowanego, ażeby powyższy weksel c. k. sądowi przedłożył i swe prawa do niego wykazał, inaczej bowiem tenże weksel amortyzowanym zostanie.

Lwów, dnia 16. marca 1870.

(924) **Edykt.** (1)

L. 5033. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni, z miejsca pobytu niewiadomemu p. Tytusowi Siedleckiemu, a w razie jego śmierci, tegoż niewiadomym spadkobiercom, że pana Kajetana Żeregiewicz i p. Józef Abrahamowicz na d. 13. kwietnia 1870 do l. 5033 przeciw niemu i innym o uznanie sumy 3000 złr. m. k. w stanie biernym połowy dóbr Obertyna z przyl. n. 135. i 143. on. na imię p. Karoliny Hausknecht zapresotowanej, za nieistniejącą i o wyekstabulowanie tej sumy wraz z nadciężarami i odnośnemi pozycyami ze stanu biernego połowy tych dobr pozew wniesli, na który do ustnej rozprawy termin na 31. maja 1870, o godzinie 9tej zrana wyznaczony, i temuż nieobecnemu, a względnie tegoż niewiadmym spadkobiercom kuratorem p. adwokata Dra. Szydłowskiego ze substytucya p. adwokata Dra. Tutaka ustanowiono.

Wzywa się więc tego nieobecnego, a względnie jego niewiadomych spadkobierców, aby wcześnie przed tym terminem albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali, i tego sądowi wcześnie oznajmili, inaczej złe skutki wyniknąć mogące, sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1870.

(923) **Edict.** (1)

Nr. 4094. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte werden über Einschreiten der Chaje Zeisler im Grunde Hofdecretes vom 15ten März 1784 Z. 262 J. G. S. die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Siestrzyński und Onufrius Wolczyński, sowie deren dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst öffentlicher Edicte aufgefordert, das ihnen, aus dem mit Schmerl Zeisler unterm 28. September 1807 geschlossenen Miethvertrage zustehende und in Folge Bescheides des bestandenen Stanisławower Magistrats vom 20. Februar 1808 Z. 136 im Lastenstande der in Stanislau sub CNr. 38 St. gelegenen Realität haer. 1. pag. 28. n. 1. on. intabulirte Miethrecht einer Wohnung im Stockwerke des gemauerten Hauses sub CNr. 18-21 oder den aus diesem Anlaße entstandenen Anspruch binnen 1 Jahre, 6 Monaten und drei Tagen um so gewisser gerichtlich geltend zu machen, widrigens nach Verlauf dieser Frist diese Lastenpost über Ansuchen der Chaje Zeisler Eigenthümerin der in Stanislau sub CNr. 38 gelegenen Realität aus dem Lastenstande dieser Realität gelöscht werden wird.

Stanislau, den 26. März 1870.

(919) **Edykt.** (1)

L. 2285. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Olesku daje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że za poprzedniem zezwoleniem c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 28. października 1868 do l. 8869 Józef Gajewski, rodem z Sądowej Wiszni zamieszkały w Podhorcach za marnotrawcę uznany i temuż kuratorem sądowym Anton Müller gospodarz z Podhorzec nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.
Olesko, dnia 8. kwietnia 1870.

(917) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 9587. Ces. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na żądanie p. Józefa Hilda z dnia 29. listopada 1869 l. 9587 celem zaspokojenia wywalczonej na podstawie prawomocnej sądowej ugody z dnia 16. sierpnia 1867 l. 6963 sumy 201 złr. w a. z odsetkami 4% od dnia 26go sierpnia 1867 bieżącemi, kosztów sporu w kwocie 20 złr. i kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 złr. 72 kr. i 25 złr. 82 kr. dozwoloną została przymusowa sprzedaż realności tabularnej pod L. 21 w Olszaniku położonej 11 morgów i 149 kwadr. sążni składającej się, wedle księgi ingrosacyjnej Tom. I. Tern. V. pag. 247 post. 76, własność Eliasza Harysza stanowiącej.

Licytacya ta odbędzie się w sądzie tutejszym w trzech terminach, mianowicie na dniu 27. dwudziestym siódmym maja, 30. trzydziestym czerwca i 5. piątym sierpnia 1870, każdą razą o godzinie 11tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie oznaczona wartość szacunkowa w ilości 264 złr.

2. Każdy chęć kupienia mający winien 10% od ceny wywołania, t. j. 26 złr. 20 kr. w a. w gotowce komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć, które to wadyum w cenę kupna najwięcej ofiarującemu wliczonem, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie. Od złożenia tego wadyum jednak egzekucyę prowadzący Józef Hild jest uwolniony, któremu wolno będzie bez złożenia wadyum współlicytować.

3. Realność wzmiankowana przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś za lub poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie połowę ceny kupna z wrachowaniem do tego złożonego wadyum zaraz po ukończonej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej zapłacić, zaś drugą połowę ceny kupna z 5% procentami od dnia odbytej licytacyi bieżącym do 30 dni po prawomocności uchwały, akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej, do depozytu sądowego złożyć.

5. Po zapłaceniu ceny kupna będzie najwięcej ofiarującemu dekret własności kupionej realności wydany i temuż kupiona realność na jego, t. j. nabywcy koszt w fizyczne posiadanie oddaną.

6. Od dnia nabycia fizycznego posiadania bieżące podatki, jako też i inne ciężary gruntowej sprzedanej realności obowiązanym będzie najwięcej ofiarujący z własnych funduszów opłacać.

7. Należytość wysokiego skarbu za przeniesienie własności winien najwięcej ofiarujący z własnych funduszów zapłacić.

8. Co do zalegających podatków odséła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego, zaś akt oszacowania i ekstrakt tabularny można w registraturze c. k. sądu powiatowego m. d. w Samborze przejrzeć.

9. Gdyby najwięcej ofiarujący nie dotrzymał terminu zapłaty punktem 4. oznaczonego, zostanie ta realność na żądanie chociażby tylko jednego wierzyciela lub dłużnika bez powtórnego oszacowania na jego koszt i niebezpieczeństwo w jednym terminie sprzedaną, zaś złożona przez wiarołomnego część ceny kupna przypadnie na rzecz wierzycieli.

O tem zawiadamia sąd strony i wierzycieli hipotecznych wiadomych, potem Inocentę z Karszniewiczów Czasławskę, z miejsca pobytu i życia niewiadomą, N. N. gospodarza z Czukwi, z imienia, przezwiska, życia i pobytu niewiadomego, jak niemniej wszystkich wierzycieli, ktorzyby dopiero później do hipoteki wspomnionej realności weszli, lub którymby rezolucya niniejsza wcale nie, lub zapoźno doręczoną została, przez ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dr. Kohna z substytucyą p. adwokata Dr. Ehrlicha.

Sambor, dnia 24. marca 1870.

(921) **Edykt.** (1)

Nr. 5704. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Salomońskiego, a względnie jego spadkobierców, że przeciw nim Erazm Umiński pod dniem 20. marca 1870 do l. 5704 o uznanie, iż umowa dzierżawna trzechletnia wsi Bolęcina przedawnieniem zgasła, i że ze stanu biernego dóbr Bolęcin z przyległościami wyextabulowaną być winna wniósł pozew, w załatwieniu którego wyznaczonym został termin audyencyonalny na dzień 18. maja 1870 o godzinie 10tej zrana.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Salomońskiego, a względnie jego spadkobierców niewiadomem jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego p. adwokata Dra. Kaufmana z zastępstwem p. Dra. Geisslera kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 5. kwietnia 1870.

(900) **Edykt.** (3)

Nr. 4977. Ces. król. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, iż w celu ściągnienia sumy w kwocie 210 złr. a. w. z przynależytościami Markusowi Schiffmanowi od Michała i Katarzyny Żyłów należącej się, odbędzie się w biórze c. k. sądu powiatowego w Przeworsku dnia 18go maja, dalej 8. i 22. czerwca 1870 o godzinie 9tej przed południem publiczna przymusowa licytacya gospodarstwa gruntowego, ciała tabularnego niestanowiącego, w Manasterzu pod L. k. 21 położonego, składającego się z domu mieszkalnego, stodoły, stajni i drugiego małego domostwa, dalej gruntu ornego około 25 morgów w sobie obejmującego pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywoławczą ustanawia się cena szacunkowa 1338 złr. 50 kr. a. w.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży na ręce komisyi licytacyjnej jako wadyum 10tą część ceny szacunkowej, t. j. kwotę 133 złr. 85 kr. a. w. albo gotówką, albo w papierach publicznych kurs na giełdzie lwowskiej mających w wartości, jaką kurs ostatniego numeru Gazety Lwowskiej oznaczy.

3. Wadyum to zwróci się zaraz po ukończeniu licytacyi wszystkim licytantom, z wyjątkiem najwięcej ofiarującego, którego wadyum do depozytu sądowego się złoży.

4. Najwięcej ofiarujący będzie obowiązany po prawomocności uchwały przyjmującej akt licytacyi złożyć 1/3 część ceny kupna, w którą się już wadyum złożone wlicza, do depozytu sądowego, i zostanie na on czas wprowadzony w fizyczne posiadanie nabytego gospodarstwa.

5. Od resztujących 2/3 części ceny kupna winien nabywca procenta 6% od dnia odebrania fizycznego posiadania kupionego gospodarstwa, licząc półrocznie z dołu do depozytu sądowego składać, zaś w dniu 30. po prawomocności wydać się mającej tabeli płatniczej, te resztujące 2/3 części ceny kupna do depozytu sądowego złożyć, albo się w tym samym czasie wykazać, że z wierzycielem inaczej się ułożył, poczem mu dekret własności tej realności wydanym będzie.

6 Od dnia odebrania fizycznego posiadania przechodzi na nabywcę obowiązek płacenia podatków monarchicznych i ponoszenia wszelkich ciężarów publicznych z posiadaniem nabytego gospodarstwa połączonych.

7. Gdyby najwięcej ofiarujący jednego z tych warunków niedotrzymał, natenczas na żądanie dłużników lub wierzyciela rozpisaną zostanie na koszt i niebezpieczeństwo jego nowa licytacya, na której gospodarstwo to niżej ceny sprzedane zostanie, a nabywca za każdy ubytek w cenie kupna odpowiadać będzie.

8. Opłatę skarbową od przeniesienia własności sam nabywca bez regresu poniesie.

9. Do tej sprzedaży przymusowej wyznacza się 3 termina z tym dodatkiem, że gdyby na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej sprzedaną nie została, to na 3cim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

10. Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Przeworsk, dnia 5. kwietnia 1870.

(906) **Edykt.** (3)

L. 17659. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1 Dz. pr. p. nieruchomy majątek masy spadkowej Gabryela Dicka.

Kierownictwo takowego porucza się panu c. k. adjunktowi Szymonowiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcom masy ustanawia się pana adwokata Nurkowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia go, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 21. kwietnia 1870, godz. 4. po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej. pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem miesiąca maja 1870 i podać ją na terminie na dzień 9. czerwca 1870, godzinę 4tą po południu wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swojemi pretensyami, przysłuża prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli innych osób, posiadających ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1870.

(925) **Edykt.** (2)

Nr. 799. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek uchwały tutejszo-sądowej z dnia 24go marca 1870 L. 799 w sprawie egzekucyjnej p. adwokata Dra. Ludwika Pietrzyckiego przeciw Klementynie Sykutowskiej względem zapłacenia 1300 złr. w. a. z p. n. rozpisuje się publiczną przymusową sprzedaż połowy realności pod Nr. k 22 w Tarnowie na Strusinie położonej, do Klementyny Sykutowskiej należącej, w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 23. maja i 20. czerwca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, na których rzeczona realność pod następującemi warunkami sprzedaną będzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wypośrodkowana wartość szacunkowa połowy realności Nr. 22 w Tarnowie na Strusinie położonej, sprzedać się mającej w ilości 3451 złr. 80 kr. w. a.

2 Połowa realności Nr. 22 w Tarnowie na Strusinie na powyższych dwóch terminach tylko powyżej, a przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną będzie.

3. Każden chęć kupienia mający obowiązanym będzie 10% ceny wywołania, czyli kwotę 350 złr. jako wadyum przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, a to albo w gotówce, albo w papierach pożyczki państwa z bieżącemi kuponami, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego z talonami według kursu gazety urzędowej z dnia licytacyi obliczyć się mających, lub też wreszcie w książeczkach wkładkowych Tarnowskiej kasy oszczędności, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczone, a reszcie licytantom po skończonej licytacyi zwróconem będzie.

4. W razie, jeżeli połowa powyższej realności w drugim terminie sprzedaną nie zostanie, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 21. czerwca 1870 o godzinie 3ciej po południu, na który strony interesowane wezwane zostają.

Resztę warunków licytacyi, ekstrakt tabularny i akt szacunkowy pomienionej realności można w registraturze tutejszego ces. król. sądu obwodowego przejrzeć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 24. marca 1870.

Erkenntniß.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschlusse vom 19. v. M. Z. 7318 das Verbot der Weiterverbreitung der am 15. v. M. erschienenen Nummer 23 der Zeitschrift „Slovan“, wegen des darin enthaltenen Thatbestandes des Verbrechens nach §. 65 a. St. G. ausgesprochen. (788)

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.